

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Bảy, ngày 24/08/2024.

PHẬT PHÁP VĂN ĐÁP

BÀI 04

Trong cuộc sống thường ngày, có rất nhiều việc, chúng ta không biết cách giải quyết. Bài hôm qua, có người hỏi Hòa Thượng, họ là tu sĩ niêm Phật cầu vãng sanh, trong nhà họ có thờ Hò Tiên, họ sợ rằng Hò Tiên sẽ chướng ngại việc vãng sanh. Hòa Thượng nói, tất cả là do tâm chúng ta, chúng ta nên dùng tâm hài hòa, cùng tồn tại cùng phát triển, chúng ta nên khuyên họ cùng tu hành, niêm Phật, cầu vãng sanh. Điều quan trọng là chúng ta phải làm ra tấm gương của sự tu hành. Chúng ta làm ra tấm gương của người chân thật tu hành thì Quỷ Thần hay Tiên nhân đều sẽ rất tôn kính, xem trọng. Nếu không chúng ta tu hành cho dễ coi, tu hành trên hình tướng thì mọi người đều sẽ xem thường.

Nhiều người dùng hư tình giả ý đối đãi với mọi người, người thế gian có thể không nhận ra nhưng Quỷ Thần biết rất rõ, Quỷ Thần có năm thông, chỉ chưa có Lậu Tân Thông. Ngay đến Quỷ Thần cấp thấp cũng biết được tất cả những suy nghĩ của chúng ta. Chúng ta làm ra tấm gương thì oan gia trái chủ cũng có thể quay đầu làm hộ pháp cho chúng ta.

Trong “*Mười Nguyên Của Bồ Tát Phổ Hiền*” dạy chúng ta : “*Nhất giả lễ kính chư Phật, nhì giả xung tán Như Lai*”. Chúng ta phải tôn kính tất cả chúng sanh như chư Phật. Người tu hành đúng như pháp thì chúng ta kính trọng, theo học. Không đúng như pháp thì chúng ta kính trọng nhưng không theo học. Chúng ta dùng một mảng tâm thành kính với tất cả chúng sanh, cả những chúng sanh nhỏ nhất thì chúng ta đã làm được giống như Phật.

Có người hỏi Hòa Thượng: “*Có một vị nữ đồng học ở Quảng Đông, khi cô học lên cao một chút thì ngày ngày có người đi theo phía sau họ và nói ra những việc trong tâm cô ấy nghĩ. Cô ấy rất lo sợ, đã nghỉ học hai năm và thường không dám ở một nơi cố định vì sợ những người đó tìm đến, cô cũng đã mấy lần chịu không nổi nên tìm cách tự sát. Vì sao trong lòng cô ấy nghĩ gì thì những người đó đều biết?*”.

Việc này tôi cũng đã gặp nhiều lần, một lần tôi đi giảng ở Hải Dương, một cô Phật tử nói, cô rất sợ bước lên bàn thờ lạy Phật vì mỗi lần cô chắp tay thì lại có tiếng nói: “*Đừng có niệm người đó!*”. Cô sợ cô khởi tâm như vậy là tâm phi báng nên cô không dám bước lên bàn thờ lạy Phật. Hòa Thượng nói: “*Quỷ Thần nói chúng ta không nên hoàn toàn tin, chúng ta chỉ tin những việc phù hợp lời Phật dạy, phù*

hợp với nhân quả”. Chúng ta không nên có ý niệm câu thông, qua lại hay nhờ Quý Thần giúp đỡ.

Hòa Thượng từng nói: “**Phật Bồ Tát giúp đỡ chúng sanh vì lòng đại bi vô điều kiện, Quý Thần giúp chúng ta là có điều kiện**”. Nhiều người được Quý Thần giúp đỡ nên họ rất thành công, giàu có nhưng khi Quý Thần bỏ đi thì họ mang theo hết những thứ họ đã hỗ trợ cho người đó. Chúng ta phải thận trọng, chúng ta làm theo lời Phật dạy, làm y theo nhân quả. Chúng ta tròng dưa được đưa, tròng đậu được đậu. Chúng ta phải chính mình nỗ lực làm đúng nguyên lý, nguyên tắc, tiêu chuẩn Phật đã dạy. Chúng ta làm đúng tiêu chuẩn Phật đã dạy thì mọi việc để Phật an bài. Chúng ta ỷ lại, nương nhờ, mong cầu, ủy thác thì chúng ta đã sai.

Hòa Thượng trả lời câu hỏi: “**Đây thuộc về oan gia trái chủ, nhân duyên hội đủ thì họ đến báo thù. Những người đó biết được việc riêng của chúng ta như trên Kinh Phật nói: “Quý có năm thông, thần thông của Hô Ly Tinh là do họ tu được, năm loại thần thông của Quý là do báo mà được, không cần phải tu. Họ không có được do tu nên họ không thể tùy tiện sử dụng. Họ đọa lạc vào trong cõi Quý thì có loại năng lực này. Trong “Thái Thượng Cảm Ứng Thiên” nói được rất hay: “Ngẳng đầu ba thước có thần minh:. Đây là thật không phải là giả. Chúng ta gặp phải những sự việc này thì chúng ta phải xem đó như nghịch tăng thương duyên để chúng ta sách tấn chính mình tu hành, bức ép chính mình không dám loi lỏng, phải nỗ lực, chăm chỉ mà tu hành. Đâu phải là việc không tốt đâu! Việc tốt mà!”.** Khi Quý Thần rời khỏi thân xác thì tự họ có thần thông nhưng họ không thể tùy tiện sử dụng những thần thông này.

Trong bộ “**Phật Pháp Vấn Đáp**” ở các tập sau này chúng ta sẽ học, các đồng tu ở Mỹ cũng hỏi Hòa Thượng, có một vị tu sĩ, hằng đêm, sau 12 giờ thì nhìn thấy một con Quý từ xa đi đến, con Quý có mùi tanh hôi nồng nặc. Khi cô niệm Phật một cách rõ ràng thì con Quý đứng ở xa, cô niệm Phật yếu thì con Quý đến gần. Do vậy cô phải chuyên cần niệm Phật, cô niệm đến mức sau này không còn thấy con Quý đó nữa. Cô gái sau này cũng đã xuất gia tu hành. Có người hỏi cô sao không thuê căn nhà khác thì cô gái đó nói: “*Việc này cũng tốt mà, nhờ vậy mà mỗi ngày tinh tấn niệm Phật!*”. Vì đối diện với oan gia trái chủ muốn lấy mạng nên cô phải khẩn trương niệm Phật. Chúng ta phải dụng tâm là mình đang phải đối mặt với sinh tử để chúng ta cũng phải khẩn trương như vậy. Chúng ta chưa gặp phải hoàn cảnh khó khăn nên chúng ta không dụng tâm một cách dũng mãnh.

Hòa Thượng thường nói: “**Chúng ta phải tinh tấn, dũng mãnh một cách đặc biệt**”. Nếu chúng ta gặp Ma thì chúng ta thường sẽ bỏ chạy, bỏ nhà để đi ở nhờ nhà người khác. “*Tăng thương duyên*” là duyên tốt giúp chúng ta thăng tiến trong tu hành. Chúng ta gặp người tốt, người hỗ trợ, giúp chúng ta cùng tu hành thì đó là “*Thuận tăng thương duyên*”. Cô gái nhờ thấy Quý nên tinh tấn niệm Phật, đây là “*Nghịch tăng*

thượng duyên”. Đối với người dụng tâm tu hành thì không có hoàn cảnh nào là xấu. Hòa Thượng từng nói: “*Cảnh duyên không tốt xấu, tốt xấu ở tâm người*”.

Hòa Thượng nói: “*Chỉ cần chúng ta buông xả tất cả những vọng tưởng, phân biệt, chấp trước thì liền được chư Phật hộ niệm, Long Thiên Thiện Thần ủng hộ, những oan gia trái chủ này tự nhiên sẽ bỏ đi. Chúng ta dùng tâm chân thành mà tu hành thì sẽ cảm được Chư Phật Bồ Tát, Long Thiên Thiện Thần*”. Chúng ta như lý như pháp tu hành thì tự nhiên có sự gia trì của Phật Bồ Tát, Long Thiên Thiện Thần đến hỗ trợ vậy thì những oan gia trái chủ này sẽ tự bỏ đi.

Có người hỏi Hòa Thượng: “*Thưa Hòa Thượng, buổi tối con nằm ngủ thì mộng thấy một bạn đồng học, người này còn nằm lăn qua lăn lại, khi sắp đi còn tạm biệt và chúc con ngủ ngon, người đó đi vào từ cửa sổ, con xin hỏi đây là do nguyên nhân gì?*”. Trong cuộc sống nhiều người gặp phải chuyện rất lạ. Khi tôi làm ở nhà sách Biển tuệ, tôi gặp hai người thanh niên dẫn một cô gái đến chùa, tôi bảo họ ngồi chờ vì lúc đó Thầy đang nghỉ trưa, cô gái đó mỗi khi nhắm mắt đều nhìn thấy mặt quỷ, cô không dám nhắm mắt nên đã bị mất ăn mất ngủ.

Hòa Thượng nói: “*Thông thường thì đây là do vận khí của bạn bị suy yếu, chính là tinh thần, ý chí không tập trung, cho nên nhìn thấy những Quỷ Thần này, tuy rằng họ không có ác ý nhưng đây cũng không phải là việc tốt! Việc này cũng đừng coi là việc lạ, không nên để ở trong tâm, không nên thường nghĩ đến, phải nghĩ đến Phật, thường niệm Phật. Đây là những cảnh ngộ không bình thường. Nếu chúng ta thường nghĩ Phật, niệm Phật, nghĩ đến việc thiện lành, lợi ích chúng sanh bằng tâm đại từ, đại bi thì những việc này dần biến mất. Trên Kinh nói: “Nhớ Phật, niệm Phật hiện tiền tương lai nhất định thấy Phật”*. Chúng ta thường nhớ đến ân oán tình thù nêu mới gặp những cảnh này.

Chúng ta thường thường nghĩ đến những điều chúng ta sợ. Những người sợ ma thì thường nghĩ đến ma nêu Ma thường xuất hiện. Nếu chúng ta sợ Ma thì chúng ta nên nghĩ đến Phật. Chúng ta sợ Ma thì dù nhìn thấy tàu lá chuối khô chúng ta cũng sẽ tưởng đó là Ma. Trước đây, ở đây, tôi thường gặp rắn, có lần tôi suýt dẫm phải con rắn nên từ đó tôi cảm thấy hơi sợ, nhìn cảnh cây tôi cũng tưởng rằng đó là rắn.

Có người hỏi Hòa Thượng rằng: “*Khoảng 3 tuần trước, khi công phu thi tôi nghĩ đến bà nội, ngay đêm đó tôi nhìn thấy bà, hai mắt bà không nhìn thấy, hai chân không thể đi, ngay lúc đó, tôi khuyên bà nên niệm Phật, sau đó, bà rời đi. Một tuần sau, trong mộng, tôi lại nhìn thấy bà, tướng mạo của bà rất đẹp, sinh hoạt vui vẻ, bình thường, trong tâm tôi cũng cảm thấy an ổn, không còn lo lắng. Xin Hòa Thượng hãy vì tôi mà giải giác mộng này!*”.

Hòa Thượng nói: “*Những sự việc này trên “Kinh Địa Tạng Bồ Tát Bổn Nguyện” nói đến rất nhiều, trên Kinh nói, chúng ta nhìn thấy người đã qua đời vì*

họ mong cầu chúng ta giúp đỡ. Lúc này, chúng ta phải nêu tụng Kinh, niệm Phật chân thành để hồi hướng cho họ, vì họ mà phát nguyện đọc 10, 100 lần bộ “Kinh A Di Đà” hoặc niệm 100.000 tiếng Phật hiệu, chuyên vì họ mà niệm. Tụng bao nhiêu bộ Kinh, niệm bao nhiêu câu Phật hiệu thì dùng công đức tụng Kinh, niệm Phật đó hồi hướng cho họ. Những thân bằng quyền thuộc mà chúng ta gặp họ là họ đến mong cầu chúng ta giúp đỡ, bạn phải nên giúp đỡ họ, làm như vậy về sau sẽ không còn thấy nữa”.

Trong cuộc sống, nếu chúng ta gặp cảnh tương tự thì chúng ta biết làm như thế nào cho đúng pháp, để kẻ cõn người mắt đều được lợi ích thiết thực. Đặc biệt là chúng ta không nên dùng cách xua đuổi, đối đầu với họ. Người thế gian thường trấn yểm đó là chúng ta đã gây phiền phức, chọc giận họ. Chúng ta gây phiền phức cho người thì người nhất định gây phiền phức cho chúng ta.

Ngày trước, tôi có một người bạn trì chú Mật Tông, anh ta lấy rất nhiều ân pháp của các Thầy pháp khác, tôi khuyên anh không nên làm như vậy, mình dùng đạo lực gây thù chuốc oán với người khác, ngày nào đó họ hợp lực cùng nhau hại chết mình. Tôi khuyên anh dùng tâm từ bi, tâm yêu thương hướng dẫn họ làm những việc lợi ích. Trong đời sống, khi chúng ta gặp hoàn cảnh dị thường, thì mọi người khuyên chúng ta dùng cách trấn, yểm, bắt, nhốt. Chúng ta là người học Phật, chúng ta không nên như vậy! Mọi sự, mọi việc đến đều là nhân duyên, có thể là thuận tăng thượng duyên hoặc nghịch tăng thượng duyên. Thuận nghịch đến đều tốt, chúng ta nhất định không dùng tâm đối đầu.

Có người hỏi Hòa Thượng: “*Thưa Hòa Thượng, chúng con giúp người khác hộ niệm có bị ảnh hưởng đến việc tu hành của mình không? chúng con có phải nhận lấy nhân quả của người mà mình hộ niệm không? Con tin có thế giới Tây Phương Cực Lạc thế nhưng không biết thế giới Tây Phương Cực Lạc ở nơi nào?*”.

Hòa Thượng nói: “*Hộ niệm giúp đỡ người vãng sanh đối với chính mình là rất tốt, công đức rất thù thắng, ác nhân ác quả của họ không thể chạy đến chúng ta. Bồ Tát Đại Từ nói rằng, chân thật có thể giúp đỡ hai người vãng sanh thì bằng chính mình tu hành tinh tấn. Phật nói ra những lời này, chính là khích lệ chúng ta, nhất định hữu duyên thì chúng ta phải nên giúp đỡ người khác. Giúp đỡ người khác là việc thù thắng bậc nhất, chính là khi họ lâm chung, giúp họ niệm Phật vãng sanh, họ vãng sanh thì thành Phật, đây là bạn đã giúp một người đi làm Phật. Bạn hoan hỷ giúp người khác đi vãng sanh thì khi bạn lâm chung, sẽ có kết quả là người khác sẽ giúp bạn đi vãng sanh. Chúng ta phải dùng tâm chân thành mà làm*”. Chúng ta không làm bằng tâm háo danh, háo lợi.

Hòa Thượng nói: “*Thế giới Tây Phương Cực Lạc ở trên Kinh đã nói rất rõ ràng, thế giới Tây Phương cách thế giới Ta Bà mười muôn ức cõi nước. Có người hoài nghi cho rằng, họ đi khắp địa cầu về hướng Tây và đi ngược lại cũng không*

phát hiện thế giới Tây Phương Cực Lạc. Thế giới Tây Phương Cực Lạc mà ở trên Kinh nói là về phương Tây của thế giới Ta Bà. Cái gì gọi là thế giới Ta Bà? Chính là báo độ của Thích Ca Mâu Ni Phật. Cho nên Tây Phương là của Đại Thiên thế giới chứ không phải là Tây Phương của Địa cầu. Đại Thiên thế giới rộng lớn vô cùng. Ngày xưa chúng tôi nghĩ Đại Thiên Thế Giới là một hệ ngân hà, trong chú giải của Lão cư sĩ Hoàng Niệm Tồ nói, báo độ của Thích Ca Mâu Ni Phật có bao nhiêu hệ ngân hà vậy? Có mươi ức hệ ngân hà. Cách nói như vậy vẫn là không thể đoạn trừ nghi hoặc của bạn, thế nhưng, không cần phải lo, cho dù bạn ở nơi nào, chúng ta phát ra tín hiệu đủ tần suất thì Phật A Di Đà sẽ đến tiếp dẫn. Tín hiệu này chính là một câu “A Di Đà Phật”. Chúng ta phát ra tín hiệu đầy đủ, thông suốt thì Phật A Di Đà sẽ đến tiếp dẫn chúng ta. Chúng ta vãng sanh từ thế giới Ta Bà rất nhanh, nhanh hơn một niệm. Trong một khảy móng tay có hàng triệu ý niệm.

Hòa Thượng nói: “*Chúng ta niệm một câu “A Di Đà Phật” giống như chúng ta đánh điện báo, cho dù bạn ở nơi nào thì đường truyền cũng thông đến thế giới Tây Phương Cực Lạc. Chỉ cần chúng ta lão thật, thành thật niệm Phật, đến khi lâm chung cũng không cần phân biệt phương hướng, Phật A Di Đà sẽ đến tiếp dẫn bạn. Chúng ta nhất định phải có niềm tin này!*”. Chúng ta chỉ cần niệm Phật với tâm chân thành, hàng phục được phiền não, không để tập khí, phiền não dậy khởi thì khi chúng ta lâm chung Phật sẽ đến tiếp dẫn, chúng ta không cần tìm phương hướng, không lo lạc đường. Điều này giống như, chúng ta muốn đi đến Mỹ thì chúng ta chỉ cần lên máy bay, phi công sẽ bay theo bản đồ đưa chúng ta đến nơi. Người phi công sẽ đưa chúng ta đến nước Mỹ mà không bị lạc đường. Chúng ta tin Phật cũng giống như chúng ta tin người lái máy bay. Ở thế gian, chúng ta có thể phải dừng ở một số sân bay để chuyển tiếp chuyến bay nhưng chúng ta chỉ cần bước lên hoa sen để về thế giới Tây Phương Cực Lạc.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!